

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 60833-05-22 מדינת ישראל נ' זהר

**לפני: כבוד השופט דניאל בן טולילה - אב"ד
כבוד השופטת טל לחיאני שהם
כבוד השופט יואב עטר**

**המאשימה: מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ עוה"ד עינת בלנרו**

נגד

**הנאשם: מישאל זוהר
ע"י ב"כ עו"ד יניב ואקי**

פרפראזה (גזר דין) המותרת בפרסום:

הנאשם, מישאל זוהר, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת אינוס בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 345(ב)(3) בצירוף סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין.

מהכרעת הדין, ובתמצית, עולה כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, בין הנאשם למתלוננת היה קשר ידידותי. בתאריך 3.2.15 נקבע בילוי עם מכרים נוספים שהנאשם והמתלוננת היו אמורים לקחת בו חלק. בהתאם לאמור, השניים נפגשו ואולם בסופם של דברים, לא נסעו למפגש האמור אלא נסעו לבית הוריה של המתלוננת שנעדרו באותה העת מהבית.

לאחר שהגיעו לבית, השניים שתו משקה אלכוהולי ושוחחו. בשלב מסוים, הנאשם אחז בידה של המתלוננת, משך אותה, הושיב אותה עליו והחל לנשק אותה בצווארה בהסכמתה. לאחר מכן, הרים הנאשם את המתלוננת ולקח אותה לכיוון חדר בבית, והניח אותה על המיטה.

בשלב זה הנאשם הפשיט את בגדיה של המתלוננת מעליה חרף כך שהמתלוננת אמרה לנאשם מספר פעמים שהיא לא רוצה לקיים עמו יחסי מין, ניסתה למנוע את הפשטתה ואמרה לנאשם מספר פעמים "לא". לאחר שהנאשם הפשיט את המתלוננת, המתלוננת חששה שהנאשם ימשיך להשתמש בכוח ויפגע בה, וסברה שאם יגיע לסיפוק מיני הוא יירגע ויעזוב אותה לכן ביצעה בו מין אוראלי.

יצוין כי הגם שהמתלוננת לא הייתה מעוניינת בקיומו של האקט המיני, בשים לב לגרסתה לפיה הנאשם לא יכול היה להבין שהדבר נעשה שלא בהסכמתה, מלכתחילה לא יוחסה לנאשם עבירה בגין מעשה זה.

ואולם גם לאחר שהאקט המיני פסק, הנאשם לא חדל ממעשיו. המתלוננת, אשר המשיכה לחשוש מהנאשם, שוב הדגישה שהיא איננה מעוניינת להמשיך במגע המיני. הנאשם התקרב אליה במיטה, והמתלוננת הדפה אותו ממנה, ואמרה לו "לא" מספר רב של פעמים. בשלב זה הנאשם ריתק בכח את שתי ידיה של המתלוננת, באמצעות ידיו, כשהוא שוכב על המתלוננת, והחדיר בכח את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת, זאת עד שהגיע לסיפוק מיני. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה בידה, וחלק משיער ראשה נתלש.

בגזר הדין מיום 12.8.24 בית המשפט מנה את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה בכללם, ההגנה על האוטונומיה של הפרט, על גופו ונפשו לרבות, ההגנה על כבודה, שלמות גופה ונפשה של המתלוננת כמו גם זכותה לחופש בחירה.

בית המשפט לקח בחשבון קיומו של עונש מזערי, נתן דעתו לפסיקה הנוהגת, שקל את נסיבות ביצוע העבירה בהן העובדה כי הגם שהאירוע החל בהסכמה ברי כי סופו באיננו שנעשה תוך כפיה, הפעלת כוח ואף גרימת חבלה למתלוננת.

בשקלול הדברים בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 5 ל-7 שנות מאסר.

באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, בית המשפט מצא כי מתקיימות בעניינו של הנאשם "נסיבות חריגות ויוצאות דופן" המצדיקות חריגה מטה ממתחם העונש ההולם. בהקשר לאמור בית המשפט נתן דעתו, בין היתר, לכך שהעבירה בוצעה לפני עשור; עד להתרחשותה וכך גם לאחריה הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיביולא נחשד בביצוע עבירות נוספות; ישנן אינדיקציות ברורות על הפחתת מסוכנות; הנאשם תרם לחברה בהתנדבויות שונות; לנאשם תרומה לביטחון המדינה לרבות במלחמת "חרבות ברזל"; לאחר מתן הכרעת הדין, הנאשם נרתם להליך טיפולי פרטי.

בסופם של דברים, בית המשפט גזר על הנאשם שלוש וחצי שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה, לצד פיצוי על סך 50,000 ₪ לטובת המתלוננת.

ניתנה היום, י"ב טבת תשפ"ה, 12 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.

יואב עטר, שופט

טל לחיאני שהם, שופטת

דניאל בן טולילה, שופט

אב"ד